

DINAMIKA ERLATIBISTAREN

SARRERA (3)

LUIS M. BANDRES

FISIKA DEPARTAMENTUA-KIMIKA FAKULTATEA

EUSKAL HERRIKO UNIBERTSITATEA

P.K. 1072 - D O N O S T I A

sarrera.

Bi aurreko artikuluetan "Mekanika Erlatibistaren lehen urratsak" (Elhuyar, 8, 1, 1982) eta "Zinematika Erlatibista Murriztuaren zenbait adibide" (Elhuyar 8, 2, 1982) teoria erlatibistaren bigarren postulatua (argiaren abiaduraren konstantetasuna) erabiliz, Lorentz-en transformazioa lortu genuen. Transformazio horren bidez, gertaera

harrigarri batzuk ere aztertu genituen (luzeraren uzkurdura edo denboraren zabalkuntza, adibidez); gertaera horien azkeneko oinarria argiaren abiaduraren konstantetasun-hipotesia zen.

Lorentz-en transformazioak, Galileo-renak bezala, beren artean higidura erlatibo uniforme bat daukaten erreferentziaren sistema desberdinetan egindako

behaketak erlazionatzen ditu; bai na erlatibitatearen bigarren postulatua Lorentz-enak soilik betetzen du.

Ikus dezagun hemen Newton-en bigarren legea Lorentz-en transformazioaren arabera eta egi-azta dezagun lege hori aldaezina ote den ala ez.

Demostratu dugun bezala, azelerazioa Galileo-ren transformazioan aldaezina da (ikus "Mekanika erlatibistaren lehen urratsak"). Hortaz R eta R' bi sistemetan, bata bestearekiko u abiadura uniforme batez higituz eta abiadura horrek XX' ardatzaren direkzioa baldin badauka, zatiki baten azelerazioaren x osagaiek zera betetzen dute $a_x = a'_x$ (a_x R-tik begiratuta eta a'_x R'-tik). R-n dagoen behatzaile batek Newton-en bigarren legea idazterakoan, hauxe idatziko luke: $F_x = m \cdot a_x$ eta R'-ko beste batek: $F'_x = m \cdot a'_x$.

Galileo-ren transformazioan masa konstantea dela suposatzen bada, indarra R-tik nahiz R'-tik ikusita berdina da. Newton-en bigarren legea Galileo-ren transformazioan aldaezina da.

Zer gertatuko zaio lege horri Lorentz-en transformazioaren arabera?.

R-ko behatzaileak zera idatziko du:

$$F_x = m \frac{dv_x}{dt}$$

eta R'-koak:

$$F'_x = m \frac{dv'_x}{dt'}$$

Baina,

$$v'_x = \frac{v_x - u}{1 - \frac{uv_x}{c^2}} \quad (\text{ikus "Zinematika erlatibista mu- rrituaren zenbait adibide"})$$

eta:

$$\frac{dv'_x}{dt'} = \frac{dv_x}{dt} \cdot \frac{dt}{dt'}$$

Hemen:

$$t' = \gamma \left(t - \frac{ux}{c^2} \right) \quad \text{eta} \quad \gamma = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{u^2}{c^2}}}$$

izanik. Beraz,

$$\frac{dt}{dt'} = \frac{1}{\gamma \left(1 - \frac{uv_x}{c^2} \right)}$$

eta

$$\frac{dv'_x}{dt} = \frac{dv_x}{dv_x} \cdot \frac{dv_x}{dt} = \left[\left(1 - \frac{uv_x}{c^2}\right)^{-1} + \frac{u}{c^2} (v_x - u) \left(1 - \frac{uv_x}{c^2}\right)^{-3} \right] \frac{dv_x}{dt}$$

Azkenik:

$$\frac{dv'_x}{dt} = \frac{1}{\gamma} \frac{c^4 - (c^2 - u^2)}{(c^2 - uv_x)^3} \cdot \frac{dv_x}{dt} \quad \text{edo,} \quad a'_x = \frac{1}{\gamma} \frac{c^4 - (c^2 - u^2)}{(c^2 - uv_x)^3} \cdot a_x$$

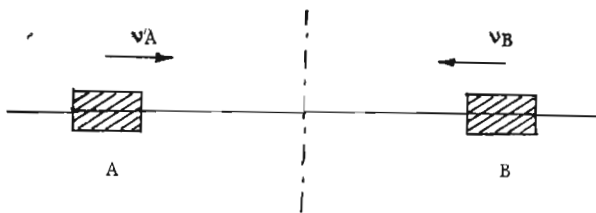
Beraz, azelerazioa Lorentz-en transformazioaren arabera ez da aldaezina.

Azken idazkera honetan masa denborarekiko aldakorra izan daiteke, baina hori posible al da?.

Agian, zailtasun honen iturria Newton-en bigarren legearen gure idazkera ($F = m \cdot a = m \frac{dv}{dt}$) izan da. Zeren honela, inplizituki, masaren denborarekiko konstantetasuna onartu bait dugu. Lege honek beste idazkera orokorrago bat dauka:

Fisika Orokorrak adierazten digun bezala, bi gorputzen arteko talkan momentu lineala kontserbatu egiten da. Eta, talka elastikoa izango balitz, gorputzak masa berdinekoak eta beren abiadurak berdinak eta kontrakoak, talka ostean, abiadurak inbertitu egingo liriateke.

$$F = \frac{d(mv)}{dt}$$

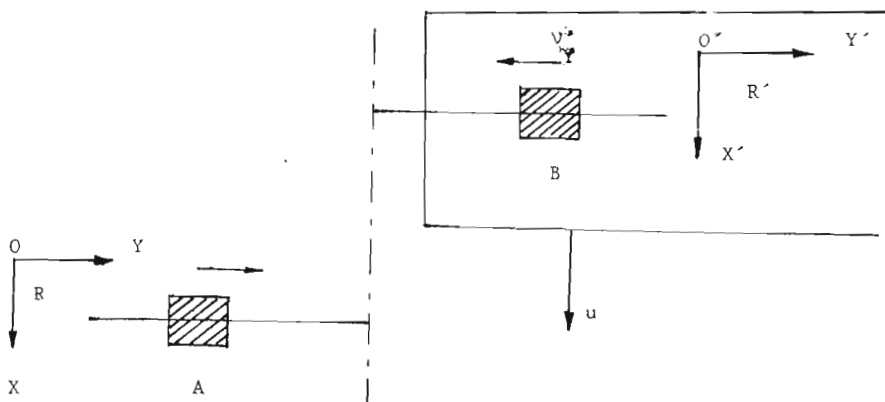

1. Irudia

Lehen esandakoa, errail baten gainean irristatzen diren masa berdineko eta marruskadurarik gabeko bi mugikarien bidez adieraz daiteke.

Suposa dezagun erraila erdikitik ebakitzen dela, bi mugikariak lehen esan bezala botatzen direla eta ebakigunean talka egiten dutela. Saiakuntza, ebakidura egin baino lehenagokoa bezala da eta bide batez ondorioak berdinak izango dira.

Baina, kontsidera dezagun errailaren bi erdiak banatuta daudela: horietako bat geldirik dagoela eta bestea mugitzen, eta aldiune batean, errailaren bi erdiak aurrez aurre daudenean, masa berdineko, abiadura berdineko eta norantz kontrako bi mugikariek elkar talka egiten dutela. Egoera honek lehen aipatutakoaren berdina dirudi eta bi irristagailuek beren abiadurak inbertsi ditzatela itxaron daiteke; baina azter dezagun egoera hau Mekanika Erlatibistaren ikuspuntutik.

2. Irudia

R eta R' bi erreferentzi sistemak, geldirik dagoen errailerliarekin eta higitzen ari denarekin elkartuko ditugu hurrenez-hurren. Suposa dezagun x eta x' ardatzek errailerdiaren higiduraren direkzioa dutela eta y eta y' ardatzak mugikarien planoan daudela (ikus 2. irudia). Izan bitez A, R sistemako mugikaria eta B, R'-koa. Talka egin baino lehen A-k v_y abiadura darama (R-n neurtuta) eta B-k v'_y (R'-n neurtuta).

Onar dezagun energiaren kontserbazio-legea eta momentu linealarena espazioaren eta denboraren uniformitasunaren ondorioak direla eta beraz, oinarrikoak direla. Erabil ditzagun, bada, bi sistemetan:

R sisteman talka elastikoa bada R'-n hala izango da eta momentu lineala kontserbatu egingo da, R-n nahiz R'-n.

Talka gertatu baino lehen, B-ren abiaduraren y osagaia R-tik begiratuta hauxe izango da:

$$v_y = \frac{-v'_y}{\gamma \left(1 + \frac{uv'_x}{c^2} \right)}$$

Baina, v'_x zero da (B, y' ardatzaren gainean higitzen delako). Beraz,

$$v_y = \frac{-v'_y}{\gamma}$$

Talka egin ondoren R-tik begiratuta B mugikariak,

$$v_y = \frac{v'_y}{\gamma}$$

abiadura izango du.

R'-tik begiratuta, talka egin baino lehen, B mugikariak $-v'_y$ abiadura izango du, eta ondoren v'_y .

Onar dezagun mugikarien masak higidurarekiko ez direla independenteak. Hau adierazteko, honela idatziko dugu momentu lineala:

$$\vec{p} = m(v) \cdot \vec{v}$$

Hemen $m(v)$ -k, mugikariaren masa bere abiadura v denean adierazten du.

R'-tik begiratuta, B-ren abiaduraren modulua beti v'_y da. Beraz, bere masa beti $m(v'_y)$ izango da R'-tik ikusita, noski.

Aldiz, R-tik begiratuta, B-ren

abiaduraren modulua

$$v = \left[v_y'^2 + u^2 \right]^{1/2}$$

da eta talka egin aurretik eta ondoren berdina da, zeren dagoen aldakuntza bakarra $-v_y', v_y'$ bihurtzea baita da. Beraz, R sisteman

B-ren masa $m(v)$ da.

Idatz ditzagun $y-y'$ direkzio-oko abiaduraren eta momentu linealaren osagaiak eta baita ere B mugikariarengan ematen den momentu linealaren aldakuntza:

	Talka aurretik		Talka ondoren		Momentu linealaren aldakuntza
	Abiadura	Momentu lineala	Abiadura	Momentu lineala	
R sisteman	$-v_y'/\gamma$	$-m(v) \cdot v_y'/\gamma$	v_y'/γ	$m(v) \cdot v_y'/\gamma$	$\frac{2m(v) \cdot v_y'}{\gamma}$
R' sisteman	$-v_y'$	$-m(v_y') \cdot v_y'$	v_y'	$m(v_y') \cdot v_y'$	$2m(v_y') \cdot v_y'$

Eman dezagun orain talka R-tik begiratu beharrean R'-tik begiratzen dela. Bi sistemen arteko higidura, uniformea denez gero, R'-ko behatzaileak bere errailerdia geldirik dagoela esango luke eta beste errailerdia -u abiadura batez higitzen dela. Beraz, R'-ko behatzaileak B-ren momentu linealaren aldakuntza, R-ko behatzaileak A-rentzat neurtzen zutenaren berdina (norantza kontrakoa, noski) neurtuko du. Biek zera ikusten dute:

mugikari bat bere errailerditik aurreratzen eta gero abiadura berdina batez atzeratzen.

R nahiz R' sistemetan momentu lineala kontserbatzen dela onartzen dugunez gero, R-tik neurtzen den B-ren momentu linealaren aldakuntza, zeinua alde batera utzirik R-tik A-rena bezain batekoa izango da eta beraz, baita ere R'-tik ikusten den B-ren momentu linealaren aldakuntzaren berdina.

Orduan, taulatik zera atera de akegu:

$$\frac{2m(v) \cdot v'_y}{\gamma} = 2m(v'_y) \cdot v'_y$$

do,

$$m(v) = \gamma \cdot m(v'_y)$$

Eraman dezagun limiteran $v'_y \rightarrow 0$ banean $v \rightarrow u$ doa; beraz, $m(u) = \gamma \cdot m_0$, edo $m = \gamma m_0$.

$m_0 = m(0)$ "pausaguneko masa" la eta $m = m(u)$ u abiadurako "higidura-masa" da (askotan "masa erlatibista" ere esan ohi zaiona).

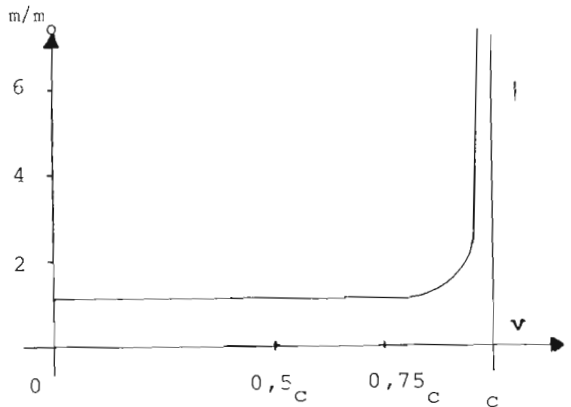
Nahiz eta hemen egindako azterketa talka elastiko baten kasurako izan, lortutako emaitza guztiz orokorra da eta edozein zatikirekin eta edozein kasurako baliagarria dela demostratzen da teke.

Beraz, R sistema batekiko zatiki batek v abiadura badauka, R' sistema zatikiarekin lotuta dagoela kontsideratuz $u = v$ dauka eta R sisteman bere masa zera izango da:

$$m = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}$$

$m = \gamma m_0$ erlazioak masa handiagoa egiten dela behatzailearen eta objektuaren arteko abiadura erlatiboa handiagoa izan ala adierazten digu; orduan, v abiadurak erantz jotzerakoan masak infinitorantz jotzen du. Edo beste hitzez, zatiki bat c abiaduraraino eramateko behar den indarra infinitoa da, hau da, c abiadura hori eskura ez daitekeen limite bat da.

3. irudian abiadurarekin masaren aldakuntza adierazten da.

energia:

Masaren aldakortasuna ikusi ondoren (hau bai dela jipoi ederra Fisika Klasikoarentzat!), ikus dezagun zer gertatzen den oinarritzko den beste kontzeptu honekin, hots, energiarekin.

A puntu batetik B puntu bateraino doan zatiki bati ematen zaion lana zera da:

$$W_{AB} = \int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{s}$$

Indar-eremua kontserbakorra bada lan hori ibilbidearekiko in dependentea da eta $U_B - U_A$ energia potentzialaren aldakuntzaren berdina da:

$$W_{AB} = \int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{s} = \int_A^B m \frac{d\vec{v} \cdot d\vec{s}}{dt} =$$

$$= \int_A^B m \vec{v} \cdot d\vec{v} = \frac{1}{2} m v_B^2 - \frac{1}{2} m v_A^2$$

Mekanika Klasikoaren arabera.

Berregin dezagun hau Mekanika Erlatibistaren ikuspuntutik:

Orain arte ikusitakoa dela eta Dinamika Erlatibistan indarraren definizioa bezala zera hartu behar da:

$$\vec{F} = \frac{d(m\vec{v})}{dt} = \frac{d(\gamma m_0 \vec{v})}{dt} = m_0 \frac{d(\gamma \vec{v})}{dt}$$

Hau lanaren formulara eramateen bada zera dugu:

$$W_{AB} = \int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{s} = \int_A^B \frac{d}{dt} (m_0 \gamma \vec{v}) \cdot d\vec{s} = \int_A^B d(m_0 \gamma \vec{v}) \cdot \vec{v}$$

Integral hau parteka eginez:

$$W_{AB} = \left[m_0 \gamma v^2 \right]_A^B + \left[m_0 c^2 \left(1 - \frac{v^2}{c^2} \right)^{1/2} \right]_A^B = \left[\frac{m_0 c^2}{\left(1 - \frac{v^2}{c^2} \right)^{1/2}} \right]_A^B = \left[mc^2 \right]_A^B$$

Zatikia hasieran A puntuan geldirik bazegoen eta B punturaino v abiaduraz iristen bada, Mekanika Klasikoarekin analogia bat eginez, zatikiak lortutako energia zinetikoa zera dela esan ohi da:

$$E_K = \left[mc^2 \right]_{v_A=0}^{v_B=v} = \frac{m_0 c^2}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} - m_0 c^2 = mc^2 - m_0 c^2$$

Expresio hau limitean formula klasikoak bihurtzen da:

$$E_K = m_0 c^2 \left[\left(1 - \frac{v^2}{c^2} \right)^{-1/2} - 1 \right] = m_0 c^2 \left[1 + \frac{1}{2} \frac{v^2}{c^2} + \frac{3}{8} \frac{v^4}{c^4} + \dots - 1 \right] =$$

Mayar, 8, 3, 1982

$$= \frac{1}{2} m_0 v^2 + \frac{3}{8} m_0 \frac{v^4}{c^2} + \dots \approx \frac{1}{2} m_0 v^2$$

$v \ll c$ denean

Argi eta garbi ikusten den argiaren energia mc^2 eta $m_0 c^2$ energiak dira. Einstein-ek zera iradoki zuen: mc^2 zatikiaren pausaguneko matriki dagokion energia intrintsekoa izan zitekeela eta zatikiaren "pausaguneko energia" deitu zion. Orduan mc^2 energia osoa zango litzateke, hots, pausaguneko energia gehi energia zinetikoa. Beraz,

$$E = mc^2$$

E, energia osoa izanik.

Formula honek zera adierazten du: energiaren eta masaren arteko baliokidetasun bat badagoela eta bata bestea bihur daitekeela eta alderantziz.

Berez, $E_K = (m - m_0) c^2 > \frac{1}{2} m_0 v^2$ zeren gai guztiak positiboak bait dira. Masa erlatibista, abiatuturarekin batera handiagoa egiten denez gero, zatiki bat azeleko ratio konstante batez edukitzeko behar den indarra etengabe handiagoa egin behar da eta energia zinetikoaren gehikuntza ezarrita

ko indarrarekiko zuzenki proportzionala denez gero, zatikiari ematen zaion energia zinetikoa balio klasikokoa baino handiagoa da.

adibide bat.

Zenbatekoa da egiten den errorea elektroi baten energia zinetikoa Newton-en formularen bidez kalkulatzekoan?

Bere abiadura:

- a) 10^8 m/s -koa bada
- b) $2 \cdot 10^8$ m/s -koa bada.

a) Newton-en bidez:

$$E_K = \frac{1}{2} m_0 v^2 = \frac{1}{2} \times 9,11 \times 10^{-31} \times 10^{16} = 4,555 \times 10^{-15} \text{ J}$$

Formula erlatibistaren bidez:

$$E_K = (m - m_0) c^2 = (\gamma - 1) m_0 c^2$$

$$\gamma = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{10^{16}}{2,998^2 \times 10^{16}}}}$$

$$= 1,060749$$

$$E_K = 0,060749 \times 9,11 \times 10^{-31} \times 8,988 \times 10^{16} = 4,97 \times 10^{-15} \text{ J}$$

$$\Delta E_K = (4,97 - 4,16) \times 10^{-15} = 0,81 \times 10^{-15} \text{ J}$$

$$\frac{\Delta E_K}{E_K} = \frac{0,81 \times 10^{-15}}{4,97 \times 10^{-15}} = 0,08006 = \% 8,006$$

b) Newton-en bidez

$$E_K = \frac{1}{2} \times 9,11 \times 10^{-31} \times 4 \times 10^{16} = 16,64 \times 10^{-15} \text{ J}$$

Formula erlatibistaren bidez

$$E_K = (\gamma - 1) m_0 c^2$$

$$\gamma = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{4 \times 10^{16}}{2,998^2 \times 10^{16}}}} = 1,342358$$

$$E_K = 0,342358 \times 9,11 \times 10^{-31} \times 8,988 \times 10^{16} = 28,03 \times 10^{-15} \text{ J}$$

$$\Delta E_K = (28,03 - 16,64) \times 10^{-15} = 11,39 \times 10^{-15}$$

$$\frac{\Delta E_K}{E_K} = \frac{11,39 \times 10^{-15}}{16,64 \times 10^{-15}} = 0,68449 =$$

$$= \% 68,499$$